

Statsrevisionen og at gjøre til Gjenstand for Antegnning, men uden at indstilles til Rigsdagen; hertil høre Overskridelser paa Grund af Capitelstaxt (jvnf. Folkethingets Udvalgets Indstilling ved § 9 Antegn. 14 i Anhang B. for 12te Samling Sp. 606), Posteringsfeil (jvnf. Statsrevisorernes Beretning for 1858—59, § 10, Side 3, Betsigning) og Decisionsposter (smst.). Andre Poster blive at indstille til at „billiges“, hvor Talcen er om calculatoriske Udgifter (saasom Meerudgift paa Skatter, Universitetet Antegn. 12, eller paa Pensioner, ib. Antegn. 10), eller om Udgifter ifølge Dom (jvnf. Sorø Akademi, Antegn. 5), eller Afskrivning af et uerholdeligt Tilgodehavende (jvnf. Communitetet, Antegn. 5). Endelig blive de egentlige Overskridelser indstillede til at „passere“, hvor ikke særlige Omstændigheder begrundede en anden Indstilling. Smiblerid har Statsrevisionen, saaledes som Folkethingets Udvalg alt har bemærket (Anhang B. Sp. 599), ingenlunde overalt været consequent med sig selv, og vi skulle derfor nedenfor foreslaae at hæve de meest paafaldende af disse Inconsequenter.

Med Hensyn til Statsregnskabsrets Affattelse kunne vi tiltræde saavel den af Folkethingets Udvalg fremsførte Anerkjendelse af de deri gjorte Fremskridt, som Udtalelsen af, hvad der endnu staaer tilbage at gaae. Navnlig kunne vi ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa den Besynderlighed, at Kongerigets særlige Regnskab ikke blot er mindre udførligt end Statsregnskabet med Hensyn til de reent kongerigske Ministerier, men at det endog aldeles intet Regnskab indeholder for de under Kirke- og Undervisningsministeriet hørende Institutter med særegne Fonds, medens saadanne Regnskaber derimod findes i Statsregnskabet.

Hvad de „almindelige Bemærkninger“ angaaer, der ledsage denne ligesom den foregaaende Beretning fra Statsrevisionen, da føle vi os ligesaa lidt som Folkethingets Udvalg opfordrede til at udtale os derom. Derimod troe vi at burde udtale vor Anerkjendelse af, at det er lykkeligvis Statsrevisionen at tilendebringe sit Arbejde saa betimeligt, uagtet den ingen af Besvarelsene har modtaget før efter et Forløb af mellem 11 og 13 Uger.

I. Indtægtsfiden.

1) (§ 2. Directe Skatter. Antegn. 5). Af Statsrevisorernes Beretning om Statsregnskabet for 1859—60, Side 9, Antegn. 10, sees det, at den her omhandlede Restfordring med Renter er beregnet til Indtægt i Randers Amtstues Contributionsregnskab for 1859—60.

2) (Smst. Antegn. 7). I Anledning af Statsrevisionens Ytring, at den ikke finder sig opfordret til at gjøre Indstilling til Rigsdagen angaaende Eftergivelsen af nogle Skovmullter, erklærer Folkethingets Udvalg, at det ikke antager Regjeringen for at være forpligtet til at søge Rigsdagens Stadfæstelse paa Eftergivelse af saadanne Mullter. Denne Opfattelse dele vi ganske vist, men ansee det desuagtet ikke for overlødig, at Statsrevisionen i en Antegnning henleder Opmærksomheden derpaa, uden derfor at gjøre Indstilling til Rigsdagen.

3) (Samme Antegn.) Forsaavidt Statsrevisionen angaaende den i 7de Betsigning omhandlede Skovmullt formoder, at Grunden til, at denne Mullts Beløb er saa høit (480 Rdl.) ligger i, at Eftergivelsen ikke er kommen til Amtstuens Kundskab, inden sammes Regnskab blev aflagt, og venter Oplysning herom ved næste Aars Regnskab, sees det af Statsrevisorernes Beretning om Statsregnskabet for 1859—60, Side 10, Antegn. 12, at Mulltbeløbet er voxet til 568 Rdl., uden at Statsrevisionen har oplyst Grunden hertil. Det tør vel antages, at Grunden vil blive oplyst under Forhandlingen af sidstnævnte Statsregnskab.